

منتخب

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب‌های ۱۰ و ۱۱.

آیه حفظی: «پس می‌گویم آیا خدا قوم خود را رد کرد؟ حاشا! زیرا که من نیز اسرائیلی از اولاد ابراهیم از سبط بنیامین هستم» (رومیان باب ۱۱ آیه ۱).

درس این هفته باب‌های ۱۰ و ۱۱ رومیان را پوشش می‌دهد که تمرکز آن بویژه بر روی باب ۱۱ می‌باشد. به منظور ادامه درک نحوه تفکر پولس، خواندن کامل هر دو باب مهم است. این دو باب کانون بسیاری از بحث‌ها بوده‌اند. اگر چه یک نکته از طریق آنها روشن می‌شود و آن محبت خدا برای بشریت و تمایل زیاد وی برای رستگاری آنها می‌باشد؛ و آن محبت خدا برای بشریت است و اشتیاق عظیم اوست تا شاهد رستگاری همه انبای بشر باشد. هیچ کس برای نجات طرد نخواهد شد. باب ۱۰ رومیان بوضوح روشن می‌کند که «در یهود و یونانی تفاوتی نیست» (رومیان باب ۱۰ آیه ۱۲) - همه گناهکارند و همه به فیض خدا که از طریق عیسی مسیح به جهان داده شده است، نیازمند هستند. این فیض به همه می‌رسد - نه بر اساس ملیت، تولد و نه با اعمال شریعت بلکه از طریق ایمان به عیسی که به عنوان جایگزینی برای گناهکاران همه جهان مُرد. نقش‌ها ممکن است تغییر کنند اما اصل نقشه نجات هرگز تغییر نمی‌کند.

پولس این موضوع را در باب ۱۱ ادامه می‌دهد. همانطور که قبلاً بیان شد، مهم است در اینجا درک کنیم که هنگامی که پولس در مورد برگزیده شدن و فراخوانده شدن سخن می‌گوید، مسئله مربوط به نجات نمی‌شود؛ مسئله نقش برنامه خدا برای جذب تمام جهان می‌باشد. هیچ گروهی برای نجات یافتن طرد نشده است. مسئله هرگز این نبود. در عوض، پس از صلیب و پس از معرفی انجیل به غیر یهودیان، بویژه توسط پولس، جنبش اولیه ایمانداران - یهودی و غیر یهودی - ردای بشارت را بر دوش تمام جهانیان انداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ دسامبر آماده شوید.

مسیح و شریعت

رومیان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۴ را بخوانید. با در نظر داشتن آنچه قبلا بیان شد، پیام در اینجا چیست؟ ما امروزه چگونه ممکن است در خطر «عادل شمردن خود» باشیم؟

احکام گرایی می تواند به اشکال مختلفی دیده شود که برخی نامحسوس تر و محیل تر از دیگران باشد. کسانی که بر خود نگریستند، بر اعمال خوبشان، رژیم غذایی خوب خود، چگونگی سفت و سخت نگاه داشتن سبت و همه کارهای بدی که انجام نداده اند و یا چیزهای خوبی که بدست آورده اند - حتی با بهترین نیت ها - تکیه می کنند، در حال فرو رفتن در دام احکام گرایی می باشند. ما در هر لحظه از زندگیمان باید قدوسیت خدا را در تقابل با گناهکاری خود، در پیش رویمان نگه داریم؛ این مطمئن ترین روش برای محافظت از خود در برابر نوع تفکری که مردم را به متکی بودن بر شایستگی و «عدالت خود» که در تقابل با عدالت مسیح است منتهی می سازد، می باشد.

رومیان باب ۱۰ آیه ۴ ای مهم است که ماهیت اساسی کل پیام پولس به رومیان را ارائه می دهد. نخست، ما باید زمینه را بشناسیم. بسیاری از یهودیان «میخواستند عدالت خود را ثابت کنند» (رومیان باب ۱۰ آیه ۳) و بدنبال «عدالت شریعت» (رومیان باب ۱۰ آیه ۵) بودند. اما با آمدن مسیح موعود، روش صحیح عدالت ارائه شد. عدالت به همه کسانی که مایل به ترمیم ایمانشان در مسیح بودند، ارائه شد. او کسی بود که آیین های تشریفاتی کهن یهود به وی اشاره می نمود.

حتی اگر کسی در اینجا ده فرمان را در تعریف شریعت بگنجانند، بدین معنا نیست که ده فرمان منسوخ شده بودند. احکام اخلاقی منعکس کننده گناهان، خطاها، کاستی های ماست و در نتیجه ما را به نیازمان به یک ناجی، آمرزش و عدالت رهنمون می سازند - که همه اینها تنها در عیسی یافت می شوند. در این مفهوم، مسیح «ختم» شریعت است که بدینوسیله آن شریعت ما را به او و عدالتش هدایت می کند. واژه یونانی معادل «ختم» در اینجا teloes می باشد که همچنین می تواند بصورت «هدف» یا «مقصود» ترجمه شود. مسیح هدف نهایی شریعت است که آن شریعت ما را به عیسی هدایت می کند.

در نظر گرفتن اینکه این آیه چنین تعلیم می دهد که ده فرمان یا بطور خاص فرمان چهارم (آنچه واقعا منظور این افراد است) اکنون منسوخ شده اند، درواقع متضاد آنچیزی است که پولس و عهد جدید تعلیم میدهد.

آیا تاکنون برای خوبی های خود بویژه در مقایسه با دیگران، به خودتان افتخار

کرده اید؟ شاید شما بهتر باشید اما که چه؟ خود را با مسیح مقایسه کنید و سپس به اینکه واقعا چقدر خوب هستید، بیاندیشید.

۱۱ دسامبر

دوشنبه

انتخاب فیض

رومیان باب ۱۱ آیات ۱ تا ۷ را بخوانید. این آیات بطور شفاف و دائمی، کدام تعالیم عوامانه و پیش و پا افتاده ای را انکار می کنند؟

در بخش نخست پاسخ به سوال «آیا خدا قوم خویش را از خود رانده است؟»، پولس به یک گروه از باقیماندگان که برگزیده ای از فیض هستند اشاره میکند، مبنی بر اینکه که خدا قوم خویش را از خود نرانده است. نجات برای همه کسانی که آن را بپذیرند، برای یهودی و غیر یهودی بطور یکسان در دسترس می باشد.

باید بیاد داشت که ایمان آوردگان اولیه به مسیح همه یهودی تبار بودند - برای مثال، گروهی که در روز پنطیکاست ایمان آوردند. متقاعد ساختن پطرس به اینکه غیر یهودیان دسترسی برابری به فیض مسیح داشتند (اعمال رسولان باب ۱۰؛ مقایسه کنید با اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۷ تا ۹) و اینکه انجیل باید در دسترس آنان نیز قرار میگرفت، نیاز به بصیرت و معجزه ویژه ای داشت.

رومیان باب ۱۱ آیات ۷ تا ۱۰ را بخوانید. آیا پولس می گوید که خدا تعمداً چشمان آن بخش از جماعت بنی اسرائیل که عیسی را انکار نمودند، بروی رستگاری کور نمود؟ چه اشکالی در مورد این طرز فکر وجود دارد؟

پولس در رومیان باب ۱۱ آیات ۸ تا ۱۰، از عهد قدیم که یهودیان به عنوان مرجعی معتبر پذیرفتند، نقل قول می کند. آیاتی که پولس نقل می کند، انگار که خدا را به دادن روحی از خواب آلودگی که مانع دیدن و شنیدن ایشان می شد، نشان می دهند. آیا خدا چشمان مردم را نابینا می کند تا مانع ایشان از دیدن نوری بشود که آنها را به نجات هدایت می کند؟ هرگز! این آیات باید با توجه به توضیحاتمان در باب ۹ رومیان، درک بشوند. پولس در مورد نجات فردی سخن نمی گوید، زیرا خدا هیچ گروهی را برای نجات رد نمی کند. مسئله در اینجا و همواره با نقشی که این مردم در کار خدا ایفا می کنند، سر و کار دارد.

چه اشکال بزرگی در مورد این عقیده که خدا گروهی از مردم را برای نجات رد کرده است، وجود دارد؟ چرا این مطلب بر خلاف آموزه کلی انجیل است که هسته اصلی آن نشان می دهد که مرگ مسیح برای انسانهاست؟ برای مثال در مورد یهودیان، این عقیده به نتایج مصیبت بار منتهی شد؟

سه شنبه

۱۲ دسامبر

شاخه طبیعی

رومیان باب ۱۱ آیات ۱۱ تا ۱۵ را بخوانید. پولس در این آیات چه امید بزرگی ارائه می دهد؟

ما در این آیات دو عبارت برابر می یابیم: (۱) «پری ایشان [بنی اسرائیل]» (رومیان باب ۱۱ آیه ۱۲) و (۲) «باز یافتن ایشان [بنی اسرائیل]» (رومیان باب ۱۱ آیه ۱۵). پولس این کاهش و نادیده گرفتن را تنها موقتی، و بدنبال آن پذیرش و کامل بودن را پیشبینی کرد. این پاسخ دوم پولس به پرسش مطرح شده در ابتدای این باب می باشد، «آیا خدا قوم خود را طرد کرده است؟» آنچه به نظر طرد کردن می آید، از نظر او یک وضعیت موقتی است.

رومیان باب ۱۱ آیات ۱۶ تا ۲۴ را بخوانید. پولس در اینجا چه چیزی به ما می گوید؟

پولس بازماندگان وفادار اسرائیل را به یک درخت زیتون اصیل تشبیه می کند که برخی از شاخه هایش شکسته شده اند (آنهايي که ایمان ندارند) - تصویری که او برای اثبات اینکه «خدا قوم خود را رد نکرده است» (رومیان باب ۱۱ آیه ۲) بکار می برد. ریشه و تنه همچنان پا برجا هستند.

ایمانداران غیر یهودی تبار به این درخت پیوند زده شده اند. اما آنها شیره و انرژی خود را از ریشه و تنه که نشان دهنده اسرائیل ایماندار است، می گیرند.

آنچه برای کسانی که عیسی را انکار نمودند اتفاق افتاد، می توانست برای ایمانداران غیر یهودی تبار نیز اتفاق بیافتد. کتاب مقدس این نگرش را که «هر کس که نجات یابد، همواره نجات یافته است»، تعلیم می دهد. درست همانطور که نجات بطور رایگان ارائه می شود، بدون هیچ قید و بندی می تواند رد بشود. اگر چه ما باید مراقب این اندیشه باشیم که هر بار که کار اشتباهی می کنیم از نجات دور می شویم، یا تنها در صورت کامل بودن نجات پیدا می کنیم، باید از افتادن در گودال مخالف نیز اجتناب نماییم -

این ایده که زمانی که فیض خدا ما را فرا گیرد، کاری نیست که انجام دهیم یا تصمیمی نیست که با گرفتن نجات را از ما دور کند. در پایان، تنها کسانی که «در مهربانی او می‌مانند» (رومیان باب ۱۱ آیه ۲۲) نجات خواهند یافت.

هیچ ایمانداری نباید به نیکویی‌های خود ببالد یا بر دیگر انسانها احساس برتری داشته باشد. نجات ما بدست آورده نشده است؛ بلکه یک هدیه می‌باشد. در برابر صلیب، در برابر معیار قدوسیت خدا، همه ما برابر هستیم: گناهکارانی نیازمند به فیض الهی، گناهکارانی نیازمند به قدوسیتی که تنها از طریق فیض به ما می‌رسد. ما چیزی به نوبه خود برای بالیدن نداریم؛ تفاخر ما باید تنها در عیسی و کاری که با آمدنش به این جهان در جسم بشری، بدوش کشیدن رنج‌های ما، مردن برای گناهان ما، ارائه دادن یک الگو برای شیوه زندگی ما و وعده دادن قدرت آن زندگی، باشد. ما در همه اینها کاملاً وابسته به او هستیم، زیرا بدون او هیچ امیدی فراتر از آنچه این جهان ارائه می‌دهد، نخواهیم داشت.

چهارشنبه

۱۳ دسامبر

کل بنی اسرائیل میتواند نجات یابد

رومیان باب ۱۱ آیات ۲۵ تا ۲۷ را بخوانید. پولس در اینجا چه رویدادهای مهمی را پیش بینی می‌کند؟

مسیحیان کنونی برای قرن‌ها، رومیان باب ۱۱ آیات ۲۵ تا ۲۷ را مورد بحث و مناظره قرار داده‌اند. با این وجود، چند نکته واضح می‌باشد. برای شروع، مفهوم کلی در اینجا برقراری ارتباط خدا با یهودیان می‌باشد. آنچه پولس می‌گوید، پاسخی به پرسش مطرح شده در ابتدای باب است، «آیا خدا قوم خود را رد کرده است؟» مطمئناً پاسخ او خیر می‌باشد و توضیح او این است که (۱) ناینایی (در یونانی porosıs، سختی) تنها «مقطعی» می‌باشد و (۲) این وضعیت تنها موقتی است، «تا زمانیکه کمال و پری غیر یهودیان حاصل شود.» «کمال و پری غیر یهودیان» به چه معناست؟ بسیاری این عبارت را به عنوان بیانی از تحقق ماموریت انجیل می‌بینند که بموجب آن تمام جهان پیام انجیل را می‌شنود. «پری امت‌ها» زمانی که انجیل در همه جا موعظه شود، آمده است. ایمان اسرائیل آشکار شده در مسیح جهانی است. انجیل به تمام جهان موعظه شده است. آمدن عیسی نزدیک است. پس در این زمان بسیاری از یهودیان روی به مسیح می‌آورند.

نکته دشوار دیگر، مفهوم «همگی اسرائیل نجات خواهند یافت» (رومیان باب ۱۱ آیه ۲۶) می‌باشد. این نباید به این صورت تفسیر شود که همه یهودیان بواسطه یک حکم الهی در پایان نجات خواهند یافت. کتاب مقدس در هیچ کجا جهانشمولی و همچنین

برای کل نژاد بشر یا بخشی خاص را موعظه نمی کند. پولس امیدوار بود «بعضی از ایشان» (رومیان باب ۱۱ آیه ۱۴) نجات یابند. برخی مسیح موعود را پذیرفتند و برخی دیگر او را انکار نمودند، درست همانطور که همه گروه های مردم چین می کنند.

الن جی. وایت در تفسیر خود از باب ۱۱ رومیان، از زمان «پایان انتشار انجیل سخن می گوید» هنگامی که «بسیاری از یهودیان ... با ایمان مسیح را به عنوان نجات دهنده خود خواهند پذیرفت.» - برگرفته شده از: *The Acts of the Apostles*, p. 381.

«باید کار بزرگی در جهان ما انجام شود. خداوند اعلام نموده است که غیر یهودیان باید جمع شوند و نه تنها آنها بلکه یهودیان نیز. بسیاری در میان یهودیان وجود دارند که ایمان خواهند آورد و خواهیم دید از طریق ایشان نقشه نجات خدا به عنوان چراغی روشن به پیش خواهد رفت. یهودیان در همه جا هستند و نور حقیقت کنونی باید به ایشان برسد. در میان آنها بسیاری وجود دارند که بسوی نور خواهند آمد و تغییر ناپذیری شریعت خدا را با قدرتی شگفت انگیز اظهار خواهند داشت.» بر گرفته از مرجع فوق:
- *Evangelism*, p. 578.

مدتی درباره ریشه های یهودی ایمان مسیحی بیاندیشید. یک مطالعه گزینشی از دین یهودیت چگونه می تواند به درک بهتر شما از ایمان مسیحی کمک کند؟

۱۴ دسامبر

پنجشنبه

نجات و رستگاری گناهکاران

محبت پولس برای قوم خود بوضوح در رومیان باب ۱۱ آیات ۲۵ تا ۲۷ آشکار می باشد. احتمالاً اینکه برخی از هموطنانش بر علیه او و بر علیه حقیقت انجیل مبارزه می کردند، بسیار دشوار بوده است. و با این وجود در میان همه اینها، او بر این باور بود که بسیاری عیسی را به عنوان مسیح موعود خواهند دید.

رومیان باب ۱۱ آیات ۲۸ تا ۳۶ را بخوانید. پولس چگونه محبت خدا را نه تنها نسبت به یهودیان بلکه نسبت به تمام بشریت نشان می دهد؟ او چگونه در اینجا قدرت شگفت انگیز و اسرار آمیز فیض خدا را ابراز می کند؟

در آیات ۲۸ تا ۳۶ باب ۱۱ رومیان، اگر چه تضادی بین یهودیان و غیر یهودیان بوجود آمده است، یک نکته واضح باقی می ماند: رحمت و محبت و فیض خدا به گناهکاران نیز ارزانی

میشود. حتی قبل از بوجود آمدن جهان، نقشه خدا نجات بشریت و بکار گیری انسانهای دیگر، حتی ملت ها به عنوان ابزاری در دستانش برای تحقق اراده الهی خود بوده است.

با دقت و دعا رومیان باب ۱۱ آیه ۳۱ را بخوانید. ما در مورد شهادت دادنهان نه تنها به یهودیان بلکه به همه مردمی که با آنها در ارتباط هستیم، چه نکاتی را از این آیه باید بدست آوریم؟

بدون شک در طی قرن ها، اگر کلیسای مسیحی با یهودیان برخورد بهتری می داشت، عده بیشتری ممکن بود به مسیح موعود روی بیاورند. گمراهی بزرگ قرن های نخستین پس از مسیح، و گرایش شدید مسیحیان به بت پرستی - از جمله انکار روز هفتم و جایگزینی آن با روز یکشنبه - مطمئناً جذب شدن یهودیان به عیسی را آسان نساخت. پس، بسیار مهم است که همه مسیحیان رحمتی را که در عیسی به ایشان عطا شده است، درک نمایند و آن را به دیگران نشان دهند. در غیر اینصورت ما مسیحی نخواهیم بود (متی باب ۱۸ آیات ۲۳ تا ۳۵ را ببینید).

آیا کسی وجود دارد که شما باید به او محبت کنید، کسی که شاید استحقاق آن را نداشته باشد؟ چرا با وجود دشوار بودن، آن رحمت را به این فرد نشان دهید؟ آیا این چیزی نیست که عیسی برای ما انجام داده است؟

۱۵ دسامبر

جمعه

تفکری فراتر: میتوانید مطالب زیر را مطالعه کنید:

Read Ellen G. White, "Before the Sanhedrin", pp. 77-79; "From Persecutor to Disciple", pp. 112-114; "Written From Rome", pp. 474, 475, in *The Acts of the Apostles*; "Reaching Catholics", pp. 573-577, in *Evangelism*; "What to Preach and Not to Preach", pp. 155, 156, in *Selected Messages*, book 1.

«با وجود افول اسرائیل به عنوان یک قوم، در میان ایشان بازماندگان خوبی بودند که باید نجات پیدا می کردند. در زمان ظهور نجات دهنده، مردان و زنان وفاداری وجود داشتند که با خوشحالی مزده یحیی تعمید دهنده را دریافت نمودند و به مطالعه دوباره نبوت های مربوط به مسیح موعود روی آوردند. هنگامی که کلیسای مسیحی اولیه بنا شد، متشکل از یهودیان وفاداری بود که عیسی ناصری را به عنوان کسی که منتظر ظهورش بودند، تصدیق نمودند.» - الن جی، وایت، برگرفته شده از مرجع زیر:

The Acts of the Apostles, pp. 376, 377.

«در میان یهودیان برخی وجود دارند که مانند شائول طرسوسی در کتاب مقدس توانا

هستند و اینها قدرت شگفت انگیز تغییر ناپذیر شریعت خدا را اعلام خواهند نمود. آنها به عنوان خدمتگزارانی که در ایمان برای کسانی که مدتی طولانی نادیده مورد نفرت قرار گرفته اند، نجات خدا برایشان آشکار خواهد شد.» - صفحه ۳۸۱.

«در پایان کار انتشار انجیل، هنگامی که کار خاص برای طبقات مردمی است که تاکنون نادیده گرفته شده اند، خدا انتظار دارد که رسولانش علاقه ویژه ای به یهودیانی نشان دهند که در سرتاسر زمین وجود دارند. همانطور که عهد قدیم با عهد جدید در توضیحی از هدف ابدی یهوه آمیخته شده اند، این به عنوان آغاز یک خلقت جدید، رستاخیز روح با بسیاری از یهودیان درخواهد آمیخت. از آنجایی که تقدیر از مسیح از انجیل در صفحات کتب عهد عتیق به تصویر کشیده شده است، و چگونگی توضیحات واضح عهد جدید از عهد قدیم را درک می‌کنند، قوه ذهنی به خواب رفته ایشان تحریک خواهد شد و آنها مسیح را به عنوان نجات دهنده جهان به رسمیت خواهند شناخت. بسیاری با ایمان، مسیح را به عنوان نجات دهنده خود خواهند پذیرفت.» - صفحه ۳۸۱.

سوالاتی برای بحث

۱. از آنجایی که شریعت خدا و بویژه روز سبت در روزهای گذشته تحت تمرکز خاصی بودند، آیا منطقی نیست که بیاندیشیم که یهودیان - که برخی از آنها به اندازه ادونتیسست ها نسبت به ده فرمان جدی می باشند - در کمک به شفاف سازی برخی از مسائل برای جهانیان نقشی خواهند داشت؟ گذشته از هر چیز وقتی بحث به نگاه داشتن سبت می رسد، ادونتیسست ها در مقایسه با یهودیان، نوباوگان ایمان و تازه واردان به گود مسیحیت محسوب میشوند.

۲. از میان همه کلیساها، چرا کلیسای ادونتیسست در بشارت به یهودیان از همه موفق تر است؟ شما و کلیسای محلیتان برای بشارت به یهودیان در اجتماع خود چه کارهایی می توانید انجام دهید؟

۳. شما از اشتباهات بسیاری در اسرائیل کهن، چه چیزی می توانید بیاموزید؟ چگونه می توانیم امروزه از انجام کارهای مشابه آن اجتناب نماییم؟